



# Oroszvári HARANGSZÓ

XXIX. évfolyam 1. szám · 2022. húsvét

## Áldott kételkedés

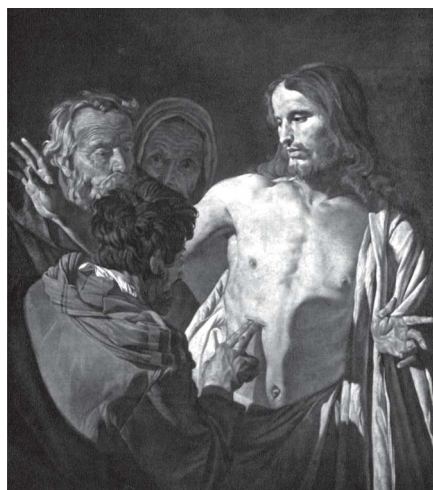
Egyik pillanatban még mások kételkedése okoz számunkra fejtörést, a következőben pedig éppen magunk küszködünk kétségekkel. De vajon „szabad-e” kételkednünk hitünkhöz kapcsolódó kérdésekben evangélikus keresztényként, gyülekezeti tagként?

János evangéliumában a passiótörténetet követő részben találkozunk egy sokatmondó történettel, amelyik ezt a témát is megvilágítja.

Mesterük halálát követően a tanítványok bezárkóztak. Elképzelem azt a csüggedést, azt a félelmet és mindazt a bizonytalanságot, ami hatalmába keríthette őket ebben a helyzetben. Olyanoknak érezhették magukat, mint a pásztor nélküli juhok. Minden reményük szertefoszlott. Így volt jelen Jézus tíz tanítványa. Éppen csak Tamás hiányzott a megmaradt csapatból, amikor megjelent számukra Jézus. Különösen gazdag magyar nyelvünk legcsodálatosabb szavai is kevésnek bizonyulnának ahhoz, hogy leírják, mennyit ad az embernek a feltámadott Jézussal való személyes találkozás. Az, amikor Jézus megmutatja magát a benne reménykedő embernek, és az ő békéjét adja, miközben Isten Szentlelke betölti az ember szívét-lelkét. Ebben a személyes, reményt adó találkozásban volt része a tanítványoknak. Kivéve Tamást.

Ha a kedves olvasónak volt már része igazán személyes istenélményben, egy megújító közösségi alkalomban, akkor pontosan tudja, hogy az ember hite szinte szárnyakra kap tőle. Olyan erős szárnyakra, melyek minden nehézségen és kétségen képesek átemelni.

Csak hogy Tamás kimaradt ebből az élményből. Abból a találkozásból, amely élete talán legmeghatározóbb percei közé tarthatott volna. És mit tesz Tamás? Kételkedik. Nem tud hinni. Enélkül az élmény nélkül egyszerűen nem megy neki. De ahelyett, hogy hagyná a kétségeit győzedelmeskedni, sarkon fordulva becsapná maga mögött az ajtót, és elfelejtené azt a három évet, amelyet Jézus oldalán töltött, ő a kétségeinek inkább hangot ad, s megfogalmazza,



mire lenne szüksége ahhoz, hogy ő is képes legyen hinni Jézus feltámadásában: „*Ha nem látom a kezén a szegek helyét, és nem érintem meg ujjammal a szegek helyét, és nem teszem a kezemet az oldalára, nem hiszem.*” [Jn 20,25b]

Ezt követően eltelik több mint egy hét, és Tamás továbbra is ott van a tanítványi körben a maga kétségeivel, bizonytalanságaival együtt, amikor is újra megjelenik Jézus. Ezúttal Tamást szólítja meg. A Feltá-

madott lehetőséget ad arra, hogy szemével meglássa és kezével megérintse őt a kételkedő.

Micsoda hatalmas dolog! Jézus számára ennyire fontosak az ember kétségei. Nem csupán pontosan ismeri azokat, hanem válaszol is rájuk. S az ő válaszána hatása és eredménye van, mert az ő szava életteremtő szó. A hitre jutásnak a lehető legkülönbözőbb módjáról hallunk, amikor emberek nyílnak meg egymás felé és tesznek bizonyosságot saját, személyes hitükről, történetükről. Nincsen rá recept, hogyan válhat valóssá számunkra is: Jézus feltámadt. Valóban feltámadt és ma is él.

Így van ez a mi életünkben is. Jézus ma, 2022 húsvétján is – amikor szemünkkel nem láthatjuk meg őt feltámadásának bizonyosságát adó teljes testi valójában (és ha meg is láthatnánk, nem ismerhetnénk fel oly módon, mint az életében őt ismerő tanítványai) – megadja számunkra azt, amire szükségünk van ahhoz, hogy képesek legyünk benne hinni. Olyan személyesen, olyan egyedi módon, amennyire csak lehet.

Lehet áldott a kételkedés, ha azzal Istentől nem elfordulunk, hanem keressük őt, és eléje elé visszük azt, hiszen Jézus a kételkedőket is hitre és örök életre akarja vezetni.

Kívánom a kedves olvasónak, hogy az ideai feltámadásünnepen – és azt követően is – legyen része hitet adó és erősítő közösségi alkalmakban, istenélményekben. Igyekezzen megragadni ezeket, és nem lemaradni, kimaradni ezekből! Áldott húsvétot kívánok!

**FELEGYI-NÉMETH MÁRIA**  
iskolalelkész

**Mindenkinek áldott feltámadási ünnepet kíván az Oroszvári Evangélikus Egyházközség!**

## Kindertojás


Tamás vasárnapja volt. Hitetlen Tamásról prédikáltam akkor. Még rajtam volt a papi civil, éppen átöltözni indultam, amikor megszólalt a csengő. Szofiával egymásra néztünk. Már három hónapja készülök elemeket venni a csengőbe, de nem sikerült. Most mégis megszólalt. Megjavítottad a csengőt? Kérdezte. Nem. Válaszol-



tam kissé büntudatosan. Úgy látszik, húsvét után még a halott, elnémult csengők is megszólalnak és életre kelnek. A kulcsaimat csörgetve kimentem a kapuhoz. Amikor megláttam, azt hittem csak álom. Majdnem a kapuig felhúzott az autójával. Gyönyörű darab. Jaguar E-Type. A hatvanas évek közepén gyártották. Hathengeres, 4200 cm<sup>3</sup>-es motorral. A hangja utánozhatatlan. A férfi megvolt már jóval ötvenen túl. Aranykeretes szemüveget viselt, sűrű zakót, magas nyakú fekete garbót és farmernadrágot. A haja fekete, választékkal. Az arcán szinte seholy egy ránc; sem szakállt, sem bajuszt nem viselt. Akire így hirtelen hasonlított, az Superman volt, amikor civilben látni. Clark Kent. Ha jól emlékszem, így hívják, amikor éppen nem a világot menti meg. Kezet nyújtott, aztán amikor látta, hogy nem fogadom, elnevette magát. Elnézést kérek, elfelejtettem, hogy világjárvány van és nem foghatunk kezét. Bocsásson meg, hogy ebédidőben alkalmatlankodom, de megengedné, hogy megnézzem a templomot? Igen. Fáradjon be, kérem! Éppen most készültem bezárni. Nagyon drága karórát viselt, ami nemcsak az időt mutatta, hanem még egyéb tárcsák is voltak rajta. Kicsit a vízőrát juttatta eszembe. Bementünk a templomba. Bekapcsol-

tam a világítást és az oltár mögé mentem, hogy a fényeket felkapcsoljam. A férfi megállt a padosrok között. Elolvasta a feliratot, amit felújításkor felfrissítettünk, aztán rám nézett. A nevem Eduard Schwartz. Itt születtem Kapuson. Anyám szász volt, apám magyar. Én ide jártam hittanra, aztán itt konfirmáltam. Mondja csak, hogy is hívták az öreg papot? Főris. Igen-igen, Főris tiszteletesnél. Ő nagyon jól beszélt szászul. És mindig olvasott nekünk a héber Bibliából. Mi pedig csodáltuk, hogy hogy lehet azokat a furcsa ákombákomokat kiolvasni. Még emlékszem is az egyik versre: Böresit báráh Elohim et hassámim, vöet háárec. Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a Földet. Így van? Így van. Bólogattam. Ha megkérdezhetem, mivel foglalkozik? Ó, persze. Most Baden-Württembergben élek. Asztrofizikus vagyok. Doktoráltam is belőle. Utaztatok egy keveset és szerettem volna betérni ide a volt templomomba. Kellemes emlékek fűznek ide. Megtenné, hogy készítenék rólam egy képet? Igen. Drága, utolsó szériás Huawei telefonja volt, a négykamerás. Középre állt be, ahogy Jézus tette a tanítványok körében, a feltámadása utáni nyolcadik napon. Az egybeesés mosolyt fakasztott az arcomon. Kicsit pózolt, ez még inkább azt az érzést keltette bennem, hogy egy gazdag kivándorolt hazánkfia, és egy nagy, beképzelt pojáca. De mosolyogva készítettem róla pár felvételt, hogy látszódjék az oltár. Hátha tesz a perselybe egy nagyobb papírpénzt. Gondoltam velem született naivitá-



somból kifolyólag. Szóval, asztrofizikus? Próbáltam felvenni a beszélgetés fonalát. Van egy kollégám, aki szereti a csillagászatot. Van is egy tükrös teleszkópja, meg nekem is van egy Kepler típusú távcsövem. Azzal szoktam kémlelni az eget. Legyintett. Azok Kindertojások. Kindertojások? Ismételttem meg halkán a szót. Igen. A mélyűr, az az igazi kihívás. A rádiócsillagászat és a Hubble, meg a Kepler teleszkópok. Gyönyörű ott fent. Igen. Gyönyörű. Mondtam határozottan, de mint lelkész és nem mint csillagokat bámuló és űrhajózásról álmodozó kisiskolás. Tudja, a naprendszeren kívül a mélyűrben bármi lehet. Odakint. Ahogy mondjuk. Egy kutatási programot vezetnek Baden-Württembergben, aminek a Lucifer nevet adtam. Találó név. Mondom. Lucifer azt jelenti, hogy fényhozó. Próbáltam lombos műveltségemet meglobogtatni, de féltem, hogy újabb legyintés és kindertojásoszás lesz a reakciója ennek a Rockefellernek, így hát nem feszegettem a teológiát. És milyen érzés újra a régi templomban lenni? Újra érzi a gyermeki hitet? Próbálkoztam ismét egy naiv, érzéletes kérdéssel. Nézze, tiszteletes úr, én kijártam már a templomot. Ismerős mondat. Gondoltam. Sokan vannak így. Nem maga az egyedüli, aki így érzi. Mint az elemi iskolát: kijárja. Megtanul pár bibliai történetet, néhány aranymondást, éneket, és azt gondolja: elég a jézusozásból, valami komolyabb dologgal akarok foglalkozni. A templomot meghagyja az öregeknek, meg a hátrányos helyzetűeknek. Ahogy mondja, tiszteletes úr. Én elvesztettem a hitemet. Vagyis valójában nem érzem azt, hogy valaha is szükségem volt rá. Gondolom, a Jaguárt nem a Baden-Württemberg-i katedrális oltára előtt térdepelve imádkozta ki. És mikor vesztette el a hitét? Itt a templomban. Amikor konfirmációra készültünk, már nem voltam hívő. Megkonfirmáltam, hogy a szüleim és főleg nagyanyám, aki mélyen vallásos volt, elégedett legyen, aztán végleg sutba dobtam a Szentírást. Pedig Főris tiszteletes úr még egy idézetet is írt bele nekem, és folyton azzal untatott bennünket, hogy naponta kell olvasni a Bibliát, mert az az élet kenyere, nem pedig csak ünnepnapokon, mint a tortát. És erről mi a véleménye? Kiábrándultam a kereszténységből. Meg is 

☞ fogalmaztam magamnak egy hitvallást. Kíváncsian hallgatom. Szerintem ha keresztény vagy, akkor abban hiszel, hogy valami kozmikus zsidó örök életet adhat neked, ha szimbólikusan eszel a húsából és telepatikusan megüzened neki, hogy elfogadod őt mesterednek, és aki így cserébe eltávolíthatja a gonoszt a lelkedből, ami azért került oda, mert egy oldalbordából lett nő meggyőzött egy beszélő kígyó, hogy egyen a zsidó zombi apjának a varázsfaájáról. Úgy gondolom, ez teljesen hihető, s cseppet sem nonszensz. Ez az én személyes véleményem a kereszténységről. Nézett rám gunyorosan az aranykeretű szemüvege felett. Nézzé ezt az oltárképet! Mondtam. Ezen nem úgy tűnik Jézus Krisztus, mint valami zombi. Csóválta a fejét. Szánalmas. Nem látok itt csak egy szerencsétlen kivégzést. Igen. A világ azt látja. De ez nem kivégzés. Jézust nem lehet megölni. Ő odaadta az életét.



Letette az életét azért, hogy önnek és nekem örök üdvösségünk legyen. Tiszteletes úr, ebben már csak maga hisz. Én nem kértem senkit, hogy haljon meg értem. És igazából az örök életre sincs szükségem. Nagyon jól érzem magam ebben a mostaniban. Odaát meg rózsaszínű felhőn ülni és hárfázni, nos nem az én stílusom. Figyeljen rám, tiszteletes, maguk egy olyan bölcsőt ringatnak, amiből már rég kiesett a gyermek. Sajnálattal hallom, hogy ezt mondja. Pedig csodálatos ez a templom. Bizonyára nem látta a kölni dómot vagy a Notre Dame-ot. Azok magasztos templomok, de csak a túristák látogatják. Itt hányan járnak templomba még? Van, amikor tizenöt is vagyunk. Lefelé nézett a szőnyegre. Annak idején, mikor én is ide jártam, délután voltak hatvanan. De annak a világnak már vége. Valóban vége. De kezdődik valami új, valami más. Feleltem. Miért jött be, ha nem hisz, ha a templom nem jelent magának semmit? Emlékezni? Olyasmi. Azon gondolkodtam, hogy gyermekként hogyan hittem ezekben a dolgokban. Mára már csak egy tornyos babaház, úgy látom. Ön,

tiszteletes úr felveszi a színes ruháit, mint valami jelmezbálba, és ott forgolódik az oltárnál, mint a tojógalamb, s azt gondolja, ettől az egyszemélyes showtól majd jobb lesz a világ. Ez sem fog tenni a perselybe. Gondoltam kicsit szomorúan. Tudja, azért vannak szent dolgok. Isten szent. Én nem látom ezt a szentséget. Pedig különleges távcsövekkel kutatjuk az űrt. Semmit sem látok odafent, ami hasonlítana a mennyországra vagy az angyalokra. Isten országa közöttünk van. Elmosolyodott. Azért van annyi árva, aggmenház, abortuszklinika, börtön, mert Isten országa közöttünk van? Nevetséges, amit mond, tiszteletes úr. Ismeri azt a Zorán-dalt, hogy *Kell ott fenn egy ország?* Igen. Feleltem. Csakhogy míg maguk arról énekelnek, hogy kell ott fenn egy ország, addig mi itt a templomban arról, hogy van egy ilyen ország. Azért ez nagy különbség. Mondja, hisz maga valamiben? Nem. Nem hiszek semmiben. Soha nem éreztem azt, hogy valaha is szükségem lett volna az ön Istenére. Nagyon jól elboldogulok magam is. Látja, telik Jaguárra. Látom. És mi lesz, ha megöregszik, vagy ha meghal? Mi legyen? Semmi. Nem foglalkozok vele. Halott még nem maradt temetetlen. Azért jöttem be a templomba, tiszteletes, mert itt vesztettem el a hitemet. Rámutatott az oltárra. Látja azt ott fent? Igen. Az istenszem. Belőle árad a dicsőség. Azok a fénysugarak Isten dicsőségét jelentik. Kezdem belemelegedni a magyarázatba. Úgy mondják héberül... Kábód. Mondta Eduard Schwartz. Főris tiszteletes ezt is megtanította nekünk. És látta már ezt a fényt? Kérdezte. Nem. Isten dicsősége nem optikai jelenség. Valóban nem az. Optikából doktoráltam. Tudom, mi a szemfényvesztés. Miért lett asztrofizikus? Tetszett az ég. Főris tiszteletes tanította nekünk a teremtés történetét. És amikor arról beszélt, hogy Isten azt mondta, hogy legyen világosság és lett, majd csak a negyedik napon teremtette meg a Napot és a Holdat, azt kérdeztem, hogy addig mi világított, amíg nem volt nagy világító test? A növények már léteztek, hogyan maradtak életben fény nélkül? És mi volt a válasz? Kérdeztem. Egy hatalmas pofon. Hogy ne kérdezzek ostobaságokat. Ami itt van, az úgy van és kész. Ekkor vesztette el a hitét? Igen. Különbség van a fény és a fényforrás között. A fény szava... tudom, „ór” és a fényforrásé „máor”. Volt fény, de nem volt fényforrás az első három napon. Isten a szavával megteremtette az elektromágneses sugárzást, az

energiát. Tudatosan teremtette a Napot késsőbb, hogy az emberek megtanulják, nem a napot kell imádni, hanem Istent. Én így szoktam magyarázni. És nem pofozkodok. És azt nem mondta, hogy azért nevezik a világegyetemet univerzumnak, mert benne van az, hogy Isten az ő szavával, igéjével teremtette a világot: uni verbum? Lehet, hogy mondta, de én akkor már döntöttem. Mi mellett? Amellett, hogy kezdetben volt a nagy semmi, ami forgott és a nagy nyomástól felrobbant és ebből lett a világegyetem? Ezt nevezik maguk tudománynak? Vagy hogy esett az eső egy kőre, és ebből lett a szerves anyag? Ugyan már! Hisz a földönkívüliekben? Kérdeztem. Csüggedten intett nemet a fejével. Nincs ott fent semmi tiszteletes, se Isten, se szürkéék. Csak mi vagyunk. A többi spekuláció. Megyek, tiszteletes úr. Még egyszer köszönöm a türelmet és bocsásson meg, ha feltartottam. Kinyitotta a pénztárcáját és száz lejt tett a perselybe. Nem szóltunk egymáshoz. Örvendtem a találkozásnak. Mondtam a kapuban állva. Beindította a Jaguar motorját. A régi benzinfalóknak különleges hangjuk van. Mondhatni földöntúli eleganciát árasztanak magukból. Kiszállt a vezetőülésből. Hallgattuk a motor hangját. Az aranykeretes szemüvege felett nézett rám, majd elmosolyodott. Viszontlátásra. Intettem egy istenhózzádot. Kifarolt a kocsifeljárón, majd mint Columbo hadnagy, aki mindig majdnem elfelejt valamit, megállt, kiszállt az autóból. Papocska, ugye azért nem haragszol, hogy nem a középkori ruhámban jöttem be? Csak álltam ott megkövülten. Az autó már rég eltűnt az úton. Én még mindig némán pislogtam. Aztán bementem a házba. Ki volt az? Kérdezte Szofia. Egy idegenbe szakadt hazánkfia. És mivel foglalkozik? Asztrofizikus. Ez igen. Hol él? Baden-Württembergben. Feleltem. Ott nincs is obszervatórium. Hát ez az... Hamarabb is rájöhettem volna.

**HORVÁTH CSABA**  
(Kiskapus)





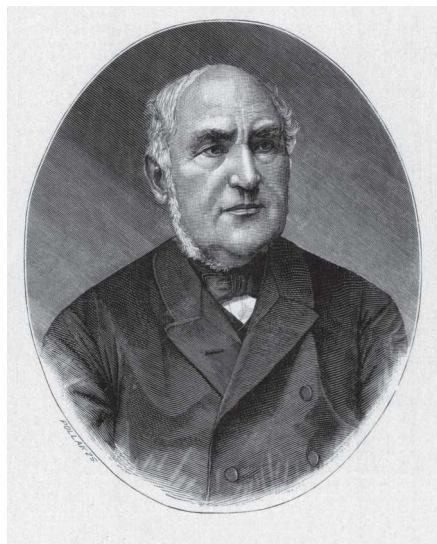
# Az eskető lelkész neve: Székács József

## I. rész

Az Orosházi Harangszó 2018-as pünkösdi lapszámától kezdve a 2021-es advent–karácsonyi kiadásig tettük közzé 12 részes összeállításunkat *A keresztlő lelkész neve: Székács József* címmel.

Új sorozatunkban *A Pesti Evangyéli Magyar Egyháznak Esketési Anyakönyve* 1837. november 19-én kezdődő bejegyzéseitől az 1845-ig tartó időszak házassági adataiból válogatunk.

Székács József nevét igen sokan ismerik Orosházán. 1926-ban utcát neveztek el róla, 2009-ben pedig oktatási intézményünk vette fel nevét. Ugyanakkor emléktáblát avattak tiszteletére, amit templomunk déli bejáratánál helyeztek el a következő felirattal: „Dr. Székács József (1809–1876) Orosházán született, templomunkban megkelesztelt pesti magyar lelkész, evangélikus püspök, egyházi író, költő, jeles műfordító, a Magyar Tudományos Akadémia tiszteletbeli tagja, akit az »ország papja«-ként ismertek.”



Karsay Sándor

Az 1787-ben életre hívott pesti evangélikus gyülekezetnek Székács odaérkezésekor Ján Kollár (1793–1852) volt a szlovák, Lang Mihály (1803–1874) pedig a német lelkésze. Az 1837. november 11-én első pesti magyar lelkésszé beiktatott Székács szerteágazó munkásságából most esketési szolgálatának kezdeti időszakából válogatunk. Az Orosházi Harangszó következő

számaiban megjelenő rövid írásokban arról szólunk, hogy Székács Pesten milyen közegben élt, kikkel került baráti és családi kapcsolatba, milyen szellemi körben mozgott.

A fenti időszakban vőlegényként ott állt az oltárnál Horváth Sámuel, a későbbi tótkomlói lelkész, Karsay Sándor a majdani evangélikus püspök, Erdélyi János ügyvéd, népköltési gyűjtő. Felvettük összeállításunkba magának Székács Józsefnek és Vörös Júliának Győrben tartott házasságkötését, amit szolgálati helyén, Pesten is feljegyeztek. Szerepel még Ruttkay József abonyi postamester menyasszonyaként Kossuth Lujza, Kossuth Lajos későbbi kormányzó testvérhúga, Zsigmondy Pál ügyvéd, Lónyay Menyhért majdani miniszterelnök és még sokan mások.

Esküvői tanúként vett részt szertartáson Kanya Pál, Pálffy József professor, Wesselényi Miklós, Fáy András, Kubinyi Ágoston, dr. Bloch (Ballagi) Mór, báró Eötvös József stb.

Az anyakönyv kézzel írott, magyar nyelvű fejléce a következő: Folyószám / Esketés helye és ideje / A vőlegény neve, jelleme és születéshelye / A menyasszony neve, jelleme és születéshelye / A tanúk neve és jelleme / Az eskető lelkész. Nem szerepel az anyakönyvben a vőlegény és a menyasszony szüleinek neve, nem írták be életkorukat és lakcímüket sem. A szereplőkről szóló egyéb adatokat más forrásokból vettük.

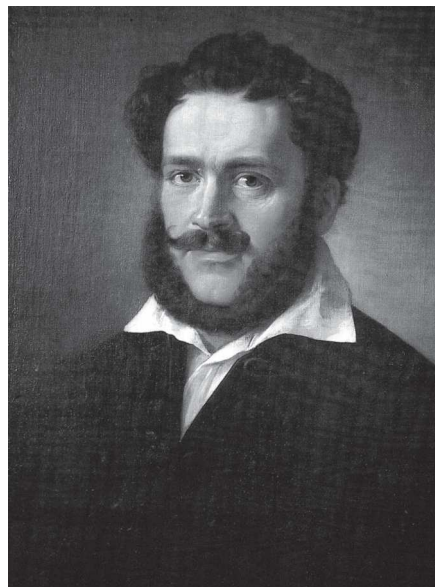
Székács József 1837-től 1840-ig német nyelven vezette az anyakönyvet, 1841-től magyarul.

– 1838/2. sz. Pest, 6. Februar / Vőlegény: Herr Samuel Horváth Prediger zu Tisza-Földvár, von Sajókaza Borsoder Comitats, gebürtig, ledig. / Menyasszony: Elisabeth Balassovits von Tordas Weissenburger Comitats, gebürtig, ledig. / Tanúk: Joseph Hutter Seifensieder, Paul Kanya Professor / Eskető lelkész: J. Székács.

Horváth Sámuel (1812–1893) evangélikus lelkész Tótkomlóson 1844-től 1873-ig.

Kanya Pál (1794–1876) evangélikus gimnáziumi tanár.

– 1838/6. sz. Pest, 25. September / Vőlegény: Alexander Karsay evangelischer Prediger zu Mentshely in Veszpremer Comitatie, ledig, aus Raab gebürtig / Menyasszony: Therese Soos aus Búdösfá im Baranyaer Comitatie, gebürtig, hier wohnhaft, ledig. / Tanúk: Adam Kostyal bürgerlicher Schneidermeister dahier, Joseph Pálffy Professor zu Rév-Komárom / Eskető lelkész: J. Székács.




Wesselényi Miklós

Karsay Sándor (1814–1902) evangélikus lelkész, 1866-tól a Dunántúli Egyházkerület püspöke.

Kostyal Ádám (1792–1863) polgári és nemesi férfi szabó, jelmezkesztő.

Pálffy József (1812–1869) evangélikus lelkész, képzőintézeti igazgatótanár.

– 1838/9. sz. Pest, den 4-ten November / Vőlegény: Herr Joseph Ruttkay de Alsó et Felső Ruttkay, Vic-fiscal des löbl Pester Comitats aus Abony im Pester Comitatie gebürtig, ledig / Menyasszony: Fraulein Ludovica Kossuth aus Sátorallya-Ujhely im Zempliner Comitatie gebürtig, ledig. / Tanúk: Nicolas Freyherr Wesselényi de Hadadi Assessor und Obercurator des Nagyeneder Collegiums, Herr Joseph von Agoston Tabularadvocat, Herr Friedrich Wilhelm Forster Kaufmann dahier, sammt seiner Ehegatt in Charlotte, geborne Ruttkay / Eskető lelkész: J. Székács.

 Ruttkay Nedeczky József (1815–1871) abonyi postamester.

Kossuth Ludovica (Lujza) (1815–1902) Kossuth Lajos kormányzó testvérhúga.

Ifjabb báró hadadi Wesselényi Miklós (1796–1850) politikai író, az MTA tiszteletbeli tagja, az 1838-as pesti árvíz „árvízi hajósa”.

Ágoston József (1800–1860) ügyvéd, országgyűlési képviselő.

– 1840/2. sz. Raab, den 9-ten Februar 1840. / *Völegény: Joseph Székács evang. Prediger zu Pest, aus Orosháza im Békeser Comitete gebürtig, ledig. / Menyasszony: Julia Veoreos, aus Raab gebürtig, ledigen standes. / Tanuk: Peter von Benyovszky Advocat und Assessor mehrerer Comitete, Herr Stephan von Trsztyánszky Handelsmann in Pesth. / Eskető lelkész: Dr. Karl Taubner.*

Székács József (1809–1876) evangélikus lelkész, 1860–1872-ig bányakerületi püspök.

Vörös Júlia (1822–1896) Székács József felesége.

Taubner Károly (1809–1860 körül) matematikus, evangélikus lelkész, 1837-től a pesti evangélikus gimnázium igazgatótanára, az MTA levelező tagja.

– 1840/13. sz. Győr, Febr. 9. / *Völegény: T. Székács József, nőtelen lelkipásztora a Pesti evangel. gyülekezet magyar híveinek, 31 eszt. / Menyasszony: Ns. Vörös Júlia kisasszony Ujvárosban, 18 eszt. / Szülők: Székács János orosházi lakos, feles. Plenter Éva / Néhai Ns. Vörös János kereskedő Ujvárosban, feles. Ns. Zatureczky*



**Eötvös József**

*Erzsébet / Bizonyosaik: Ttes idősb. Benyovszky Péter táblai hités ügyvéd, Ns Trsztyánszky – ezentúl Nádasy – István Pestről, Ttes Zaturetzky Sámuel Táblabíró Győrben. / Összveesküdtetőjük: Haubner helyett T. Taubner Károly, a Nádorné udvari papja Pestről.*

1837-ben 2, 1838-ban 9, 1839-ben 6, 1840-ben 6 esketést jegyeztek fel az anyakönyvbe. A 23 esketési szolgálatból Székács József 20, a tápiószentmártoni lelkész, Taubner Károly és Illés Pál egy-egy esketést végzett.

– 1841/2. sz. Pesten, mart. 24. / *Völegény: Erdélyi János, a Magyar Tudós Társaság levelező tagja, Kapos, Ung vármegyei születésű, helvét hitvallású, nőtelen. / Menyasszony: Vachott Cornélia, Gyöngyös, He-*



**Ballagi Mór**

*ves vármegyei születésű, itt rokonainál lakozó hajadon. / Tanuk: Fáy András táblabíró, a Magyar Tudós Társaság tiszteleti tagja, Dubravitzky Simon, Pest vármegyének első Alispánja, Ágoston József hazai hités ügyvéd, Heinrich Nepomuk nyugalmazott kapitány. / Eskető lelkész: Székács J.*

Erdélyi János (1814–1868) ügyvéd, költő, népköltési gyűjtő, tanár, az MTA rendes tagja.

Fáy András (1786–1864) író, politikus, az MTA tagja.

– 1842/2. sz. Pesten, december 27-kén. / *Völegény: Csapó Pál hités ügyvéd nőtelen, Pesti születésű / Menyasszony: Matkovits Ottília hajadon, Pesti születésű. / Tanuk: Nitzky János, a királyi hétszemélyes Tábla ülnöke, Fáy András Táblabíró és a Ma-*



**Erdélyi János**

*gyar Tudós Társaság tiszteleti tagja / Eskető lelkész: Székács J.*

– 1844/1. sz. Pesten, január 19-kén / *Völegény: Takács Pál Aszódi özvegy iskola tanító / Menyasszony: Thomka Carolina T. Sz. Mártoni születésű hajadon / Tanuk: Kubinyi Ágoston múzeumi igazgató, több tudós társaságok tagja, Báró Nyáry, született Kubinyi Jozsefa. / Eskető lelkész: Székács J.*

Kubinyi Ágoston (1799–1873) a Magyar Nemzeti Múzeum igazgatója.

– 1844/2. sz. Pesten, június 16-kán / *Völegény: Káldy György pesti születésű, nőtelen / Menyasszony: Mikola Anna, néhai Vámosi Nagy Pál özvegye / Tanuk: Streba Dániel Nagykőrösi lakos és dr. Bloch Mórítz Magyar Tudós Társasági tag. / Eskető lelkész: Székács J.*


Dr. Bloch (Ballagi) Mór (1815–1891) teológus, nyelvész, szótáríró, az MTA rendes tagja.

– 1844/5. sz. Pesten, august. 5-kén / *Völegény: Zsigmondy Pál Pozsonyi születésű, nőtelen, hités ügyvéd / Menyasszony: Jármai Vilma Pesti születésű hajadon / Tanuk: Liedemann Fridrik Sámuel helybeli nagykereskedő és Benyovszky Péter táblabíró Krausz Károly által helyettesítve / Eskető lelkész: Székács J.*

Zsigmondy Pál ügyvéd, 1843-tól a pesti evangélikus gyülekezetet ügyésze.

Liedemann Frigyes Sámuel (1790–1862) nagykereskedő.

– 1845/13. sz. Pesten, september 20-kán / *Völegény: V. Náményi és N. Lónyai Lónyai Menyhért, nőtelen táblabíró, Nagy Lónyai születésű / Menyasszony: Kappel Emma hajadon, Pesti születésű / Tanuk: Báró Eötvös József és Nemes Lónyai Albert urak / Eskető lelkész: Székács J.*

Lónyai Menyhért (1822–1884) politi- 



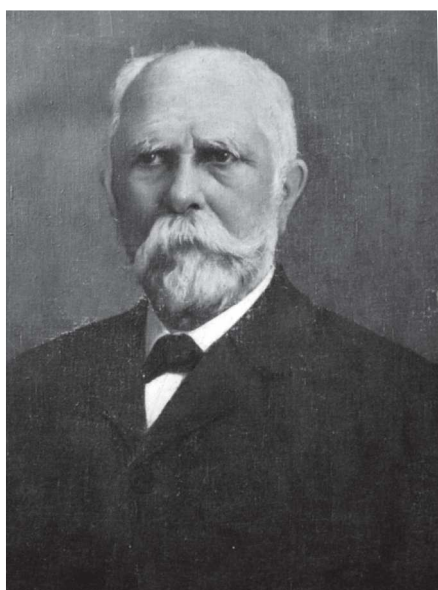
# Orosházi evangélikus segédlelkészek 1879-ig

Az 1744. április 24-én, evangélikusok által alapított Orosházának igen gazdag hely- és gyülekeztörténeti irodalma van. Az elmúlt évszázadokban sokan foglalkoztak egyházunk múltjával, az evangélikusságnak a településen betöltött szerepével és jelentőségével. Sok írás látott napvilágot templomunkról, egykori lelkészeinkről, tanítóinkról, felügyelőkről, presbiterekről és a jegyzőkről. Azonban az itt szolgált segédlelkészek munkásságáról mindeddig nem készült összegzés. Alábbi összeállításunkban – és várhatóan napvilágot látó további gyűjtéseinkben – erre vállalkozunk. Megnehezíti a munkát az, hogy a jegyzőkönyveket csak 1818-tól kezdték vezetni, a keresztelei, esketési és halotti anyakönyvekben pedig 1853-tól szerepel a szolgálatot végző lelkész neve.

Első helyi lelkészünk Horváth András (1715–1785), aki a Vas megyei Gencsről származott. Teológiát Halléban, Leidenben és Wittenbergben tanult. Az egy kötetben lévő keresztelei és házassági anyakönyveket 1744-től magyarul vezette, a halottakat a kötet végére csak 1771-től írta be. Ez az első anyakönyv legbecesebb írott helytörténeti emlékünk, amibe a negyven évig Orosházán szolgáló Horváth pap bejegyezte az általa végzett 7500 keresztelest, 1300 esküvőt, és 1771-től a sok temetést.

Nem tudunk arról, hogy lett volna mellette segédlelkész, de a tanítók feltehetőleg besegítettek a keresztelei és a temetési szertartások elvégzésébe. Egyetlen Orosházán lakó lelkész, a Pozsony megyei, modori származású, Vörös Zsigmond nevét találtuk meg a halotti anyakönyvben. 1779-ben, 62 éves korában fejezte be földi életét Orosházán, minden bizonnyal segédkezhetett Horváth Andrásnak.

Második beiktatott lelkészünk a sajógömöri születésű Szimonidesz János (1753 k.–1822). Ő 1783-ban érkezett az akkor ötezres lélekszámú, szinte csak evangélikusok lakta Orosházára. 1786-ban felépíttette a templomot, 1791-től a békés-bánáti egyházmegye legelső esperese. Nagy munkabírására jellemző, hogy csak 1795-ben vette maga mellé rendes lelkésznek az orosházi születésű Ágoston Istvánt (1770–1816),



Mokry Sámuel

aki Jénában végezte bölcsészeti és teológiai tanulmányait. Ágoston halála után a tiszaföldvári születésű Szigethy Jánosra (1777–1838) esett az orosháziak választása, aki a jénai egyetem teológiai karának elvégzése után Rozsnyón, Tapolcán, majd Acsán szolgált. 1817-ben innen hívták meg Orosházára. Igazgatólelkészsége alatt, 1830-ban építtették fel templomunk déli szárnyát.

Szimonidesz János halála után, 1823-ban ismét egy nagyformátumú lelkész, a

ceglédi születésű Mikolay István (1791–1862) érkezett Orosházára. Pozsonyban és Jénában hallgatta a teológiát. Szarvason, a szellemiségével máig ható Tessedik Sámuel mellett lett segédlelkész, majd Tápiószentmártonban beiktatott pap.

A sárszentlőrinci evangélikus lelkész fia, Balassa Pál (1812–1858) Szigethy János halála után, 1838-ban Paksról került Orosházára, Mikolay István szolgatársának. Nevét megőrizte az 1844-ben megjelent *Orosháza múltja és jelenjének rövid vázlatja* című füzeté. Az 1848/49-es forradalom és szabadságharc bukása után egy, a templomban kötelezővé tett körlevél felolvasását a császári rendszer iránti ellenséges megjegyzésekkel kísérte. Főként ezért és „mértéktelen italozása miatt” megfosztották papi állásától.

Utódát, a pápai származású Torkos Károlyt (1813–1878) már 1850 márciusában be is iktatták. Torkos a teológiai tanulmányait Sopronban, majd Bécsben végezte, 1842-ben kecskeméti pap lett, innen jutott Orosházára Mikolay István mellé. Itt szolgált 1878. szeptember végéig, mikor egyházkerületi közgyűlésre utazott Budapestre, és ott a mai napig megfjetlen módon eltűnt. Lelkész nélkül maradt a 14 ezer lelket számláló orosházi evangélikus gyülekezet.

Mikolay István és Balassa Pál voltak a beiktatott lelkészek, amikor a tízezer lélekszámú orosházi evangélikus gyülekezetbe megérkezett a segédlelkész, Neumann Károly. Kirendelésével egyidejűleg a püspök felügyelőlelkészt jelöl ki, akinek irányítása és utasításai szerint volt köteles a segédlelkész a szolgálatait végezni.

Neumann Károly (1820–1890) segédlelkész Aszódon született, ott került barátságba Petőfi Sándorral. 1848. november 28-án az Orosházi Evangélikus Egyházköz-

kus, publicista, a Magyar Királyság miniszterelnöke.

Báró Eötvös József (1813–1871) író, politikus, vallás- és közoktatásügyi miniszter, az MTA elnöke.

Lónyai Albert (1823–1904) Ugocsa vármegye főispánja.

– 1845/15. sz. Pesten, october 8. / Völegény: Hollenmayer Ignácz bölcselkedési tanár, nőtelen, Nagy Kanizsai születésű /

Menyasszony: Skublics Luiza hajadon, Zalaegerszegi születésű, itt lakozó / Tanuk: Kanya Pál helybeli gimnáziumi oktató és Röck István helybeli hites ügyvéd / Eskető lelkész: Székács J.

Röck [Reök] István (1816–1877) ügyvéd, Munkácsy Mihály festő (1844–1900) édesanyjának, Lieb Mihályné Reök Cecíliának öccse, ő hozta Békéscsabára az árván maradt Lieb Miskát, ő a festő nevelőapja.

Az 1841-től 1845-ig terjedő időszakban 44 házasságkötést áldottak meg a lelkészek a pesti magyar evangélikus gyülekezetben. Ebből Székács József 34, Török Pál, Haubner Máté, Kiss Károly és Lang Mihály 2-2, Szász István és Taubner Károly 1-1 párt.

KOSZORÚS OSZKÁR



ség jegyzőkönyvében olvashatjuk: „*Tiszteletes Mikolay István úr bemutatá a gyűlésnek Tiszt. Neumann Károly urat, mint Tiszt. Ballassa Pál úrnak elválasztott segédét.*” Neumann 1849 szeptemberéig volt Orosházán, innen az orosháziak által alapított fazekasvarsándi gyülekezet hívta meg lelkészének. 1850-ben házasságot kötött Mikolay Vil mával, Mikolay István és Tessedik Johanna lányával, Tessedik Sámuel egykori szarvasi lelkész unokájával. 1875-ig volt Fazekasvarsánd papja, majd Aradra költözött és ott is halt meg.

Mokry Sámuel (1832–1909) a Bács megyei Monostorszezen látta meg a napvilágot. Teológiai tanulmányait Pozsonyban kezdte és Halléban fejezte be. 1856. május elején került Orosházára segédlelkésznek Mikolay István és Torkos Károly társaként. 1858 szeptemberéig végzett szolgálatokat, aztán a békéscsabai algimnáziumban tanított. 1858-ban kötött házasságot a másik Mikolay lánnyal, Jankával. „Súlyos szembaja” miatt elhagyta a pedagóguspályáját, Gerendáson kezdett gazdálkodni. *Búzanemesi-*

ig. Ekkor azonban nem őt, hanem a fővárosi Győry Vilmost választották meg parókus lelkésznek. Harsányi pedig az éppen felépült Nagy (ma Táncsics) utcai iskolának lett professzora. Tanítói munkája mellett folyamatosan végzett különböző szolgálatokat segédlelkézi jogkörrel felruházva. Egészen 1878. október elejéig, amikor helyettes lelkézi címet kapott. (1878-ban már 885 gyermeket kereszteltek meg.)

Kemény József (1833–1880) segédlelkész Ceglédről származott. A hallei teológián tanult, 1856-ban miskolci püspök helyettes, Komáromi József szentelte lelkészé. 1859-ben került Orosházára Torkos Károly esperes mellé, s június 2-án keresztelt először. Másfél évig volt itt, majd 1861. január 1-jétől a makói gyülekezet beiktartott lelkésze, ahol korai haláláig szolgált.

Győry Vilmos (1838–1885) Győrben született. A teológiát Pesten végezte, majd

egy évig Berlinben is tanult. 1862-ben hívták meg Magyarország akkori legnépesebb, 11 ezer lelket számláló magyar evangélikus egyházközségébe Orosházára, Mikolay István utódaként, Torkos Károly szolgatársának. Napi lelkézi munkája mellett rendkívül szerteágazó tevékenységet folytatott mint író, költő, műfordító. Elnyerte a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja címet. 1876-ig élt és munkálkodott településünkön. Ekkor választották meg apósa, az orosházi születésű Székács József utódának, a pesti magyar evangélikus egyházhoz.

Harsányi Sándor és a szintén helyi születésű Veres József (1851–1913) lelkészek 1879. április 20-ai beiktatásával új fejezet kezdődött az Orosházi Evangélikus Egyházközség történetében. Az ezt követő korszak segédlelkészeiről következő lapszámainkban szólunk.

**KOSZORÚS OSZKÁR**



**Harsányi Sándor**

*tés* című füzetét 1875-ben adta ki. Budapesten halt meg, az orosházi Alvégi temetőben, a Mikolay család sírboltjában nyugszik.

Harsányi Sándor (1832–1900) Orosházán született, a teológiát Pozsonyban, majd Bécsben végezte. 1858 júliusában érkezett vissza szülőfalujába Torkos Károly szolgatársaként esperességi segédlelkésznek, majd a betegeskedő Mikolay Istvánt helyettesítette annak 1862-ben bekövetkezett halálá-

## Áhítat

„De amíg Isten nem veszi el az életet, az a szándéka, hogy még az eltaszított se maradjon tőle eltaszítva.” [2Sám 14,14b]

„A farizeusok és a közülük való írástudók pedig zúgolódtak, és ezt mondták tanítványainak: Miért esztek és isztok a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt? Jézus így válaszolt nekik: Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek.” [Lk 5,30–31]

A keresztyénség az újrakezdés, a megújulás esélyét nyújtja. Jézus máshogy fordult az emberek felé, mint ahogy kora vallásos emberei tették. A saját magukat jónak tartók nem törődtek azokkal, akik nem tartoztak a soraik közé. Sőt, semmibe vették őket. Jézust azonban nem lehet megtéveszteni. Ő akkor is és most is a szívekbe lát. Látja a nyilvánvaló, de a rejtett bűnöket is. Ő az igazi orvos, aki a bajt a gyökerénél tudja orvosolni. A bűnre csak ő tud megoldást adni.

Az ószövetségi igében Dávid király fia, Absolon újabb esélyt kap, hogy visszakerüljön az atyai házba, s így rendeződjen kapcsolata Istennel és apjával, Dáviddal is. Absolon korábban önbíráskodott. Megölette a féltestvérét, de a felelősségre vonás elől elmenekült. Többévi önkéntes száműzetés után haza akar térni. Dávid engedi a hazatérést, és további két év után teljesen visszafogadja a királyi udvarba. Absolon viszont csak visszaél ezzel a lehetőséggel. Egy idő után fellázad apja ellen; polgárháborút kirobbantva erővel próbálja megszerezni a trónt. Ezzel a tetteivel sokak értelmetlen halálát okozza.

Isten minket is sokszor megsegít. Ennek ellenére sem szabad azt gondolnunk, hogy már minden rendben van. Nem elég hallgatni az igét, engedni kell, hogy igazi változás történjen bennünk. Isten sokszor ad új esélyt nekünk és másoknak is.

Köszönjük, hogy te ma is velünk vagy. A te szereteted jele, hogy sikerülnek dolgaink, meggyógyulunk egy súlyos betegségből, és sok nehézség ellenére is talpon maradunk. Add, Urunk, hogy a te jószágod megtérésre ösztönözzön minket! Ámen!

**LACZKI JÁNOS**

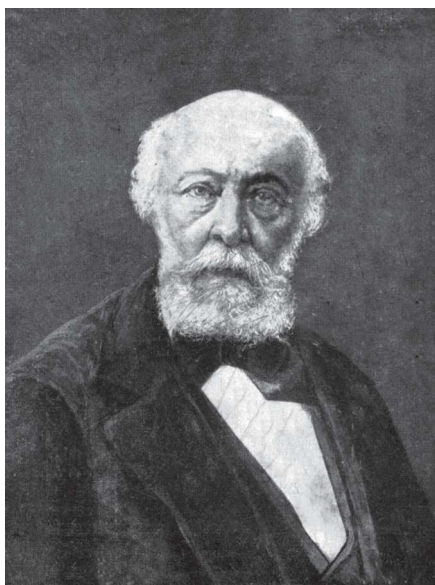


## Fotóalbum

E címmel egy sorozatot indítottunk. Várjuk mindazok jelentkezését, akik egy-egy régóta őrzött fotójukat szívesen közzétennék az Orosházi Harangszóban. Olyan, a 19. és 20. században készült fényképekre gondolunk, melyek evangélikus egyházközségünkhöz vagy a leányegyházakhoz kapcsolódnak. Lehetnek régi orosházi evangélikus iskolai fotók, konfirmációról, esküvőről, temetésről készített felvételek. Ábrázolhatják templomunkat, egykori iskoláinkat, egyházi épületeinket. Örölnénk annak is, ha eddig ismeretlen képeket kapnánk régi egyházi alkalmokról, lelkészeinkről, tanítóinkról és más tisztségviselőinkről. Fontos annak pontosítása, hogy kit vagy mit ábrázol a beadott felvétel, hol és mikor készült. Feltüntetjük a fotó tulajdonosának nevét is, és (ha tudjuk) a fotográfusét.

Kérjük Olvasóinkat, hogy válogatás után juttassanak el egyegy jól másolható, érdekes fényképet a lelkészi hivatalba (Orosháza, Thék Endre u. 2.).

Most pedig gyönyörködjünk a régi felvételekben!



**Az evangélikus Kossuth Lajos (1802–1894) öregkori arcképe. Festette fia, Kossuth Ferenc.**  
Beküldő: Koszorús Oszkár, akinek anyai naganyja, Dubovszky Irén 1899-ben Rákoskeresztúron kapta ezt a képeslapot.



**Fürst Ervin (1900–1987) volt orosházi evangélikus lelkész és felesége, Szerémi Ilona 25 éves házassági évfordulója. Ülnek balról: Fürst Ervinné Szerémi Ilona, Godáts Dénes, Fürst Beáta, Fürst Ervin. Állnak: ifj. Fürst Ervin, dr. Godáts Barnáné Fürst Enikő, dr. Godáts Barna, Fürst Ilona, Fürst Árpád.**

(Orosháza, 1957. szeptember 8.) Beküldő: Fürst Enikő



**A Fürst család Fürst Ervin (1900–1987) volt orosházi evangélikus lelkész szepesolaszi szülőháza előtt. Balról: Fürst Ilona, ifj. Fürst Ervin, Fürst Ervin, Fürst Ervinné Szerémi Ilona, dr. Godátsné Fürst Enikő, Fürst Beáta, Fürst Árpád**  
(Szepesolaszi, 1986. augusztus) Beküldő: Fürst Enikő

## Zenés alkalmak a Györy-teremben

**Könnýúzenés istentisztelet**

2022. április 24. (vasárnap) 9 óra

**Dicsőítő alkalom**

2022. május 8. (vasárnap), 17 óra



## Fénysugár-híradó

„A világon nyomorúságotok van,  
de bízotok: én legyőztem a világot.”

[Jn 16,33]

**K**lubéletünk a pandémia miatt mind-össze a telefonos megkeresésekre hagyatkozott.

Tagságunk előrehaladott kora miatt csak március 8-án kezdtük a 2022-es évet. 32 fővel tartottuk meg évzáró közgyűlésünket, ahol először klubvezetőnk, Marika beszámolt az elmúlt évi munkánkról. A pénz-

ügyi beszámoló után Ördög Endre igazgatólélekész úr áhítatát hallgattuk meg.

Tekintettel arra, hogy farsang és nőnap is volt, fánkkal vendégeltük meg tagságunkat, amit már hagyományosan Pleskóné Ibolya családja ajándékozott gyülekeztünknek. Hálás köszönet érte ezúton is. Tompa Pali bácsi és Csete Sanyi csokoládéval kedveskedtek nekünk, nagyon szépen köszönjük.

Ha a pandémia közbe nem szól, már vannak terveink az elkövetkező időkre. Befejeződött a szabadkígyósi kastély felújítá-

sa, ahova régóta készülünk, és Szarvason az arborétumot is szeretnénk bejárni. Tervben van egy többnapos kirándulás is Bodrogkeresztúrra.

Soraimat azzal zárom, hogy felekezeti hovatartozástól függetlenül mindenkit szeretettel várunk klubunkba, aki egyedül van és jó társaságra vágyik.

„Világosságom és segítségem az Úr,  
kitől félnék?” [Zsolt 27,1a]

**UJJ TIBORNÉ**

## Böjti gondolatok a diakóniában

„Urunk, adj erőt, hogy felkeljünk  
és továbbmenjünk veled! Újítsd meg  
ígéreteidet rajtunk és minden emberen!  
Küldj angyalt azokhoz, akik kétségbeestek,  
és nem találják a kiutat!”

**G**yors egymásutánban telnek az év napjai. Vége a nagy farsangi mulatozásnak, s az Útmutatóban már a böjti időszak vasárnapjai következnek. A természet is, mint mindig, változik. Az ablakon teljes pompájával világít be a kora tavaszi napsugár, ébrednek a növények, de semmi sem olyan már, mint régen.

Az idős korosztály életében nagy változást jelentett az elhúzódó súlyos járvány. Míg nagy örömmel láttam a sok fiatalat vasárnap a templom padjaiban, addig sajnos több idős testvér helye üresen maradt. Az elmúlt két évben sokan elhunytak a járvány következtében, de vannak, akik a betegségtől való félelem miatt nem merik vállalni a közösségbe járást. Meggyőződésem, hogy Isten kezében vagyunk. Ő vigyáz ránk életünkben, betegségünkben és halálunkban egyaránt. Mindenki ebben bízva töltse napjait és imádkozó szeretettel forduljon az Úr felé. Ezekkel a gondolatokkal indultam a diakóniai megbeszélésre.

Előző cikkemben már írtam a kibővült diakóniai csoport megalakulásáról. A mostani alkalmon pedig e csoport aktuális feladatainak megbeszélése következett. Az el-

ső téma a látogatások felosztása volt, hiszen az idősebb diakóniai tagok ezt már nem tudják vállalni. Jelenthetem, hogy egyetlen rászoruló idős testvér sem maradt „lelki gondozó” nélkül, aki szeretettel veszi fel vele a kapcsolatot, látogatja, meghallgatja és beszélget vele.

Az összejövetel következő témája a húsvéti ajándékozásról szólt, amit – mint eddig is – mindig nagy örömmel fogadtak az idősök. Ez természetesen idén sem maradhat el.

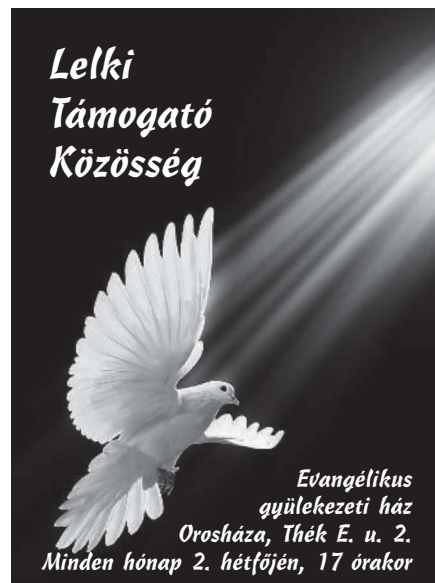
A hívők szempontjából ennél sokkal fontosabb a lélek felkészülése a böjt és a húsvét közeledtére. Mindenkinek ajánlom az Útmutatót, melyben napról napra követhetjük Jézus földi útját. Tarts velem testvér, legyünk ma mi is élő tanítványai, hívei! Elevenítsük fel a csodákat, amiket útközben tett, hallgassuk beszédjeit, csatlakozunk azokhoz, aki őt követték! Gondolatban ott vagyok a virágvasárnapi ujjongó tömegben, de lelki szemeim előtt már látom a megaláztatását, szinte hallom az őrjöngő tömeget, mely halálát követeli. Végigkísérem útját a Golgotáig. A hívők számára van ugyan egy reménysugár – hogy Ribár János esperes úr szavait idézzem: „nagy péntek nélkül nincs húsvét” – és Jézus halála nélkül nincs feltámadás. Valóban lecsendesedik a háborgó lélek, és hitemben megerősödve ébrednek húsvét reggelén, hiszen van feltámadás (üres a sír), Jézus feltámadt. Értünk, a mi bűneinkért vállalta a szenvedést, le-

mosta azokat, hogy hitünkben megerősödve éljünk és eljuthassunk az örök hazába. Ezekkel a gondolatokkal, valamint énekeskönyvünk 427. énekét idézve köszönöm meg az olvasó figyelmét:

„Az Úr szent Báránnyára teszem le bűnömöt,  
S ott a kereszt aljába' békecséget lelek.  
A szívem mindenestül az Úr elé viszem,  
Megtisztul minden szennytől A Jézus vériben,  
A Jézus vériben.”

Kívánok áldott és reményteli feltámadási ünnepet minden testvérnek!

**KOVÁCS TIBORNÉ**



# Műhelytitkok

**„Hálát adok neked mennyei Atyám...,  
hogy ma minden kártól és  
veszedelemtől megőriztél...”**

Luther Márton 1529-ben írott reggeli imája új megvilágításba került. Új, sokkal mélyebb értelmet nyert napjainkban – számomra mindenképpen.

Mindannyian tudunk róla, sőt, lélegzetvisszafojtva figyeljük azt a szörnyű háborút, ami tőlünk nem is olyan messze dúl, pusztít értelmetlenül.

Történelmi és politikai okaiba nem megyek bele, de egy biztos: minden józan ember tudja, hogy ez egy emberiségellenes tett, mert egy háborúnak csak vesztesei lehetnek, és ez mindig a vétlen átlagember.

Látjuk, halljuk, hogy az egész ország, és talán nem túlzok, hogy az egész világ értelmesebb fele megmozdul valamilyen formában. A politikusok tárgyalnak, hogy elkerüljék a világháborúkat, a humanitárius szervezetek, egyházak, magánszemélyek pedig kétkezi és minden más módon próbálnak támogatást adni a menekülteknek.

Az elmúlt két hétben jómagam is kapcsolatba kerültem Ukrajnából érkezettekkel: volt, aki még idejében, és volt, aki a bombázások poklából menekült ide autóval, buszszon, gyalog vagy vonaton, de valahogy szerencsésen eljutott hazánkba. Környékünkön és városunkban is élnek már olyanok, akik onnan jöttek.



Orosz nyelvtudásom okán és diakónusként magától értetődő volt, hogy segítőkész, és mint minden ilyen valaki készült, készül erre a feladatra, úgy én is. De amit átéltem, arra egyáltalán nem lehetett felkészülni.

Először a fordítói munkáról szólok. Volt már alkalmam tolmácsolni, és tu-

dom, hogy milyen hatalmas élmény amikor megértjük egymást a világ különböző részeiből érkezettekkel. Bemutatni hazánkat, kultúránkat, városunkat, közösségünket, történetünket, templomunkat. De ez a fajta kapcsolatépítés valami szörnyűségesen más.

Bár a tolmács üzeneteket ad át egyik nyelvről áttéve a másikra, és látszólag nincs szerepe a cselekményekben, de igenis jócskán „keresztülmegy rajta” minden. Testilelki-szellemi erőt próbáló munka. Mert itt és most nem nevezetességekről hallunk és mesélünk, hanem otthonok pusztulásáról, robbanó gránátokról, süvítő bombákról, menekülésről, utcán heverő halottakról, akikről síró gyermekeik azt hiszik, hogy csak alszanak épp ott. Erről folyik a beszéd.

Majd segíteni kell, mert szükség is van. Emberekkel találkoztam, akik egy szál ruhában, egyetlen flaska vízzel, két gyerekkel osontak ki a szétbombázott lakóhelyükről. Anyákkal, nagymamákkal, akik zokogva, de egymás kezét fogva sírták a szemembe: „Miért? Mi nem ártottunk senkinek, testvérek vagyunk! És most halomra ölnék bennünket! Tegnap még volt otthonunk, családjunk, férjünk, örültünk, dolgoztunk, éltük az életünket, és most földönfutókká lettünk, a pusztaság életünk van csak. Ti nagyon jó emberek, szeretetteljes nép vagytok, ezerszer is köszönet nektek, de nekünk volt és van hazánk.”

Azóta másképp nézem a lutheri imádságot. Hálát adok... igen, hálát adhatok, igenis hálát kell adnom, és nemcsak reggel, de minden percben, hogy minden kártól és veszedelemtől megőriztettem. Áll a házam, nem nézek farkasszemet az engem legyilkolni akaróval, van élelmem, hazám. Hálát adok, Istenem! Őrizz meg minket és minden embertestvérünket kegyelmesen! Ámen!

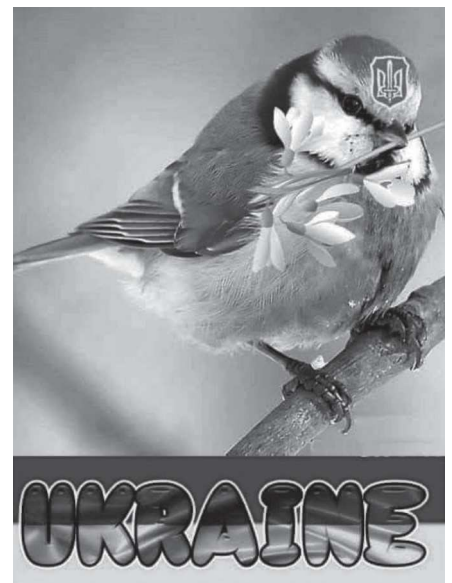
## Halas kocsis új utakon

Amint egyszer megállapítottuk, nem halvasárlásról, hanem diakóniai, emberi segítségnyújtásról, ha úgy tetszik „szereztetéséről” van szó.

A feladat, a szükség most újra megtalált. Arra kaptunk elhívást, hogy bajba jutott embertársainknak elvigyük a szeretet kézfogható jeleit: ruhát, cipőt, ételmezt, ba-

bakelengyét, meleg ételt, kisebb háztartási eszközöket.

Meglátogattunk, szívünkre ölelhetünk olyan embereket, akiknek talán már soha nem adatik meg, hogy két kézzel épített otthonaikba hazatérjenek. Mert menekültek. Menekültek. Hátborzongató szó, hátborzongató történetekkel.




Ilyen nyomorúságba hívtunk el szolgáltni, négy keréken gurulva. Mert így jut el a szükséges holmi oda, ahova kell, így jutunk egymás közelébe, hogy szó szerint kézen fogva felemeljük embertársainkat. Újra elindultunk, újra úton vagyunk. Gyülekezetünk anyagi támogatásával az emberi és tárgyi való utazik velünk a megfelelő helyre. Eddig mintegy 280 szolgálati kilométer tettünk meg menekültügyben, hirdetve a jézusi parancsot: „Szeresd... felebarátodat, mint magadat!” [Lk 10,27b]

## Mennyi az a harminckettő? – Élménybeszámoló a szeretetnyelvről

Ugye, emlékszünk még Mátyás király meséire? Nagyon emberi, nagyon tanulságos, nagyon igazságos és igazságot kereső történeteire.

Nekem a minap az a mese jutott eszembe, amelyben Mátyás király megkérdezi, hogy „Hány még a harminckettő?”, ugyan is ez a kis írás most erről szól.

S még mielőtt bárki a fogazatom állapotára gondolna, gyorsan elmondom, hogy a harminckettő itt egészen mást takar. 



☞ Szóval, az úgy volt, hogy mint mindig, nagy munkában voltam, voltunk. Terjedelmes mennyiségű felgyülemlert és elszorított adományt kellett eljuttatni a rommisszióba, és ugyancsak nem kis adag tárgyi és dologi segítséget kellene elhelyezni az ukrán menekültek számára.

Valamint ugyanezzel az attakkal ki kellett alakítani egy diakóniai helyiséget, egy „új Egerest”, ahol mindent biztonsággal el lehet helyezni, logisztikailag irányítani. Erre nemcsak a megnövekedett volumen miatt lett szükség, hanem az alvégi parókia várható felújítása okán is más helyre kellett költözni. Summa summarum, két szobányi zsákos, dobozos ez meg az várt szállításra.

Mivel magam erre nem vagyok elegendő, így írtam a diakóniai csoportba segítséget keresve. Hátha ráér valaki... Óriási meglepetésemre két perc múlva jött a válasz: „Egy egész osztály tudna jönni az utolsó, osztályfőnöki órában, hova menjenek?” Aludni se tudtam az örömtől, olyan jól esett...

Hát még az, amikor a megbeszélte időpontban valóban megjelent tizenkilenc tette kész fiatal Fazekas András tanár úr vezetésével, és megálltak előttem: Itt vagyunk! Mit mondjak, volt feladat bőven. Mivel az éjjel örömben már „kilogisztikáztam”, hogy ki mit hova vigyen, így felbátorodva buzgón osztogattam a tennivalókat. Volt is olyan jövés-menés, nevetés, pakolás az Egeres és az új iroda környékén, hogy még a járőrelők is megfordultak. Ifjú segítő barátaim csatárláncban, de telve humorral hordták a dolgokat, és rakták szervezett csomókba. Hatalmas zsákjaimat fejük felett fogták, kacagva húzták a kiskocsit... Nos, mit ne mondjak, igen gyorsan

kész lettünk! Ami nekem legalább két hétbe telt volna, azt fiatalok 32 perc alatt elvégezték! Amint készen lettek, osztályfőnökük arról beszélt, hogy a mai órájuk témája a szeretetnyelv volt, és amit most csináltak, az is pontosan egyfajta szeretet-megnyilvánulás. A jókor, szívesen, szívből jövő, örömet fakasztó szeretet beszéde. Harminckét perc alatt...

**Táborelőkészítő**

Igen, ha Isten is úgy akarja, idén is lesz a diakónia szervezésében tábor. Mivel tavaly olyan nagy sikert aratott, így nem is kellett azon töprengeni, hogy csináljuk vagy sem. Olyan konkrét igény jelentkezett erre – mégpedig a legfontosabb partnerektől, a gyerekektől és a szülőktől –, amit egyszerűen tiszteletben kell tartanunk. Így már össze is ült egy kis csapat előkészíteni az alkalmat. Megvannak az alapvető konkrétumok, amelyek fémjelzik majd az idei tábort: – időpont: 2022. július 4–8. (hasonló időszakban és intervallumban, mint a múlt évben);



- tematika (erről egyelőre többet nem árulhatok el, mint azt, hogy főszerepben a kobakok és az ismeretek lesznek);
- lesz egy egynapos kirándulás igen izgalmas helyre;
- lesz nagymamavár és nagypapaszállás;
- háromszori étkezés;
- lelkészeink gyermekáhitattal vesznek részt;
- helyszín: evangélikus gyülekezeti ház;
- kreatívkodás, mozgás;
- tábortűzes záró alkalom.

Ahogy szoktuk: plakáttal, jelentkezéssel, szülői tájékoztatóval és értesítővel teszszük a lehető legpontosabbá a szervezést. Mindenkit szeretettel várunk, régi és új táborozókat egyaránt! Addig is a nagy titkolózás mellett álljon itt egy kis kedvcsináló:

*Táborinduló*

*Itt van a nyár,  
A diakónia vár  
A táborra készül mindenki már,  
Sok-sok új dolog vár.*

*Kobakunkat összetesszük,  
Tervezgetünk, ötletelünk,  
Jobbnál jobb programokkal készülünk.*

*A táborra készül mindenki már,  
Sok-sok új dolog vár.*

*A tematika: a tudomány.  
Rád is vár a nagyvilág  
ismerd meg hát minden titkát.*

*A táborra készül mindenki már,  
Sok-sok új dolog vár.*

*Lesz itt minden, sok csoda vár,  
Biológia, geológia, csillagászat, kirándulás,  
A diakónia szeretettel vár!*

*De ne aggódj anya, nem lesz túl nagy  
a felfordulás!*

**SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT**



**ÜNNEPI ALKALMAINK OROSHÁZÁN**

**ÁPRILIS 14., nagycsütörtök**

– 17 órakor úrvacsorai istentisztelet a gyülekezeti házban

**ÁPRILIS 15., nagypéntek**

– 10 órakor úrvacsorai istentisztelet a templomban

**ÁPRILIS 17., húsvétvasárnap**

– 5 órakor hajnali feltámadási istentisztelet a templomban  
– 10 órakor ünnepi úrvacsorai istentisztelet a templomban

**ÁPRILIS 18., húsvéthétfeje**

– 10 órakor úrvacsorai istentisztelet a templomban



# Szalagavató ünnepséget tartottunk

A szalagavató kiemelkedő ünnep: a felnőtté válásnak egy szép avatási szertartása. A szülők és rokonok számára meghatározható látni, hogy a kicsi naggyá válik, hogy gyermekből érett „felnőtt” lesz.

Iskolánkban 2022. január 29-én került megrendezésre a szalagavató, ahol összesen 56 diák kapta meg a szalagot, egy korszak lezárásának szimbólumát. Tavaly csak szalagtűzés volt a Székácsban, kizárólagosan az érintettek részvételével, meghívott vendégek nélkül, online közvetítéssel. És éppen ezért már a tanév elejétől foglalkoztatta diákjainkat a kérdés: vajon idén milyen szalagavatóra lesz lehetőség? Természetesen mindannyian bízunk abban, hogy a hagyományos formában valósulhat meg ez a minden végzős által várt esemény. Végül az EMMI által kiadott rendeletet figyelembe véve született meg a döntés arról, hogy milyen formában kerüljön megrendezésre. Így létszámkorlátozással ugyan, de meghívott vendégek előtt ünnepelhetünk.

A két osztály bevonulása után Nagy Róbert igazgató úr köszöntötte a végzősöket. Beszédében bátorította őket az előttük álló megmérettetésre, majd Felegyi-Németh

Mária iskolalelkész szólt a diákokhoz. A tizenegyedikes tanulók nevében Molnár Zsófia Bernadett mondta el köszöntő szavait, végül pedig Rácz Dorina búcsúzott a végzősök nevében. A szalagtűzés ceremóniájának keretén belül először az iskolavezetésnek tűzték fel a tizenegyedikes diákok a szalagokat. Ezután a 12/4 és őket követően a 12/6 osztályt szólították a szalagtűzéshez. A szalagokon két évszám látható, melyek végzőseink gimnáziumi éveinek kezdetét és végét jelzik: ez 2016–2022, valamint 2018–2022. A jelvényen pedig a felirat, amely iskolánk pecsétjén is olvasható: Sola Fide (Egyedül hit által). A hagyományoktól eltérően ebben a tanévben nem a tizenegyedik évfolyamos tanulók, hanem az osztályfőnökök tűzték fel a maturandusoknak a szalagot.

Az ünnepélyes szalagtűzés után az este könnyedebb formában folytatódott, hiszen mindkét osztály egy-egy rövid műsorral készült. Elsőként a 12/4 műsorát láthatták a vendégek. Ők jelelssel kezdték és azzal is fejezték be evangélikus iskolai életüket. Őket követte a 12/6, akik műsorukban a felvételi izgalmaikat és a 20 éves osztálytalál-

kozó pillanataikat mutatták be, görbe tükröt tartva az elvárásoknak.

Hagyományörzés céljából iskolánk öregdiákjai minden évben átadják szalagavató ünnepségünkön a Kapocs-kendőt, amely az összetartozást, az iskolához való kötődést szimbolizálja. Elsőként a 12/4, majd műsorukat követően a 12/6 osztály tagjai kapták meg az intézményben érettségizett volt diákoktól ezt a szép szimbólumot.

Természetesen nem maradhatott el az a prezentáció sem, mely a két osztály életét képes összeállításban mutatta be.

Az ünnepség végén következett a várva várt bécsi keringő. Mindkét osztály hosszú heteken és hónapokon keresztül készült Antali Zoltán és Töszeczki Izabella táncpedagógusok segítségével. A keringő szárnyaló, mindenn teret betöltő mozgása először a 12/4, majd a 12/6-os osztály táncában kelt életre.

A műsor után mindkét osztály vacsorával és egy felejthetetlen összejövetellel zárta az estét.

**KIRÁLY OLGA**  
osztályfőnök



12/4  
Osztályfőnök: Deák Péter

Balaskó Csenge, Bubik Zoltán Barnabás, Budai Ivett Virág,  
Bugyi Zoé, Domján Milán Márk, Farkas Andrea,  
Földvári-Nagy Bianka, Gajdács Pál, Gulyás-Szabó István,  
Héjja Máté, Ilucán Dániel Gábor, Jancsó Benjámin,  
Jóbi Lili Anna, Jónás Balázs, Jónás Bence, Kiss László Károly,  
Markovics Réka, Mizsur Anita Brigitta, Nagy Elizabet Szilvia,  
Nagy Norbert Endre, Paplukács Emília, Rácz Dorina Tamara,  
Sonkolyos Norbert, Szabó Ábel Szebaszián,  
Szabó Martina Leila, Szőke István, Szűcs Klaudia Dorina,  
Tényi Vivien, Trucz Dominika Hajnalka, Veszprémi Viktória



12/6  
Osztályfőnök: Király Olga

Árus Vivien Angelika, Berhencz Nikolett, Berki Beáta,  
Berki Csenge, Borbély Tímea, Börcsök Tamara Anna,  
Csizmadia Laura, Farkas Dávid, Fodor Gergő, Keresztes Tibor,  
Lentvorszki Pál Mihály, Megyeri Balázs, Molnár-Farkas Noel,  
Nagy László Kristóf, Nagy Noémi, Palacsik János, Rácz Nikol,  
Ribárszki István Péter, Szabó Máté, Szalai Roland Zsolt,  
Szivák Boglárka, Varga Bernadett Eszter, Veres Zsófi,  
Zsíros Fanni





## Március 15. a Székács Evangélikus Iskolában

A március 15-éhez kapcsolódó nemzeti ünnepünkre való emlékezésnek nagy hagyománya van iskolánkban. Sajnos az elmúlt években a járványhelyzet miatt nehézségekbe ütközött a gyerekek személyes jelenlétével megtartott színpadi műsor. Hála Istennek idén újra lehetőség nyílt arra, hogy együtt ünnepeljünk. Az előadásra március 16-án délelőtt került sor, az osztályok előbb 1–6., egy órával később pedig 7–12. évfolyamig tekinthették meg. Ezzel nemcsak a zsúfoltságot akartuk elkerülni, hanem a műsor jellege is ezt kívánta meg.

Jómagam az elmúlt 20 évben történelemtanárként hat március 15-ei műsort készítettem már. Mindig igyekeztem egyedi megközelítéseket alkalmazni. Minden műsor más és más volt, így akadt köztük klaszszikus énekkarral, versekkel, akadt köztük városi ünnepségi nagyszínpaddal, de akadt a forradalmi események osztrák szemszögéből történt feldolgozása is. Nem szeretem elővenni a régi műsorokat, így az idén is új szemléletre törekedtem.

A felkért diákok önkéntesen vállalták a feladatot. Ez azért volt fontos, mert a műsor egy része kötetlenebb formában készült: nekik kellett hozzáadni egyéniségüket a szöveghez, reagálniuk a váratlan eseményekre.

El akartam kerülni a sablonokat, de egy műsorból mégsem maradhat ki az események sorrendje... és a Nemzeti dal, a 12 pont is nélkülözhetetlen kellékek. Mégis úgy igyekeztünk feldolgozni az eseményeket, hogy azok élményszerűek legyenek a hallgatóság számára is, és a legközelebb álljanak a valósághoz. Ugyanis március 15-éről kialakult egy mázas mítosz az embelekben, ám ha a szereplők naplóit elolvassuk, sokkal emberközelibb, hétköznapiabb történet bontakozik ki a szemünk előtt.

A műsor a színpadról indul. Jókai szalodai szobájában gyűlnek össze a vezéralakok, és gyászolják az előző napra tervezett, ám sikertelen forradalmat. Itt kerül felidézésre egy mítosz a Nemzeti dal aznapi születéséről... valójában Petőfi már napokkal korábban megírta a verset.

A Pilvax kávéházhoz zárandokolva odabenn zajlik a 12 pont leírása, ami bizony a kezdetekkor még csak 8 volt. Kevesen vannak a kávéházban, úgy tűnik, aznap sem lesz forradalom. Ám valakinek eszébe jut-

nak az egyetemisták, akik valószínűleg ugyanakkora hévvel szerettek az iskolapadban ülni, mint a maiak... Hát persze, hogy csatlakoznak a forradalomhoz! A naplók szerint esett az eső, így előkerülnek az esernyők. A forradalmi tömeget pedig a hallgatóságból ragadják ki a szereplők, irányítják, bevonják őket a műsor menetébe.

Landerer – kinek nyomdója a legellentmondásosabb helyszín az események sorozatában – a bécsi udvar embere. Ő adta ki Kossuth Pesti Hírlapját is, mindenki tudja, hogy kicsoda. Mégis, részben az ő lélekjelenlétének múlik, hogy nem lett véres a forradalom, hiszen a dokumentumokat elolvassva rájön, hogy azok nem különböznek a bé-

tanulgatja a téma érettségi tételét, elbeszélget az unalmas ünnepekről, a versek igazi céljáról, és végül szép lassan meggyőződik arról, hogy mégis van célja és értelme beszélni ezekről a régi dolgokról, még ha ezek a célok most, ebben a világban más értelmet nyernek is. A szereplők visszahívása így már mai módon, a mai sztárok bevonulását imitálja tapssal, ünnepléssel.

Úgy érzem, nagyon fontos, hogy a nehezen átélthető sablonos, az eseményeket mitikusan sulykoló megemlékezések helyett olyan, a fiatalokhoz közelebb álló műsorok szülessenek, amelyek felkeltik a figyelmet, érdeklődést a téma, a korszak iránt. Bár ez a műsor is csak részben felelt meg a fentebbi-



csi udvar elé terjesztett ellenzéki javaslatoktól, melyeket el fognak fogadni. Így valószínűleg ő az, aki azt mondja a helytartótanácsnak, hogy az események maradjanak békés mederben.

A tömeg a múzeum terére vonul, ahol meghallgatják a márciusi ifjak szónoklatait. Megható pillanat, ahogy Petőfi a Nemzeti dalt szavalja, és a hallgatóságból lett forradalmárok is ismétlik vele a refrént. Majd a helytartótanácsához vonulás után érkezik az ötlet Táncsics kiszabadítására, és a forradalmi tömeg feloszlik.

Fontos azonban az is, hogy a mába átvezessük az eseményeket. Ezt szolgálta a záró színpadi kép, melyben egy gimis lánycsapat

eknek, de a nézők mozgatója, a korszerűsített, kivetített prezentáció, és az előadás hangvétele a visszajelzések alapján nagyobb élményt nyújtott.

Ezúton is megköszönöm a szereplőknek áldozatos munkájukat. Andriko Ágnes, Bankó Richárd, Hegedűs Maja, Hegedűs Regina, Nagy Emma, Nyemcsok Sarolta, Ökrös Zsombor, Paksi Alex, Palacsik János, Remsző Levente, Szatmári László Balázs, Tóth Loretta, Török Virág és Zalai Bernadett jelenítették meg nagyszerűen az eseményeket. A prezentációt Balla Bence készítette.

**HAJDU ATTILA**  
történelemtanár

## Közöttetek van

Szélrózsa Roadshow a Székácsban

Idén nyáron megyénkbe érkezik egyházzunk országos fesztiválja, a Szélrózsa evangélikus ifjúsági találkozó. Nem kell tehát messzire utaznia azoknak a fiataloknak és örökifjaknak, akik szeretnék megtapasztalni azt, hogy milyen jó evangélikusnak lenni, s egy nagyobb közösséghez tartozni, mint amelyet a hétköznapiakban látnak, hogyan lehet keresztény szellemiségben feltöltődni, kikapcsolódni, koncerteken csápolni, ismerkedni, énekelni, táncolni és sportolni... vagy akár önkénteskedni. Ugyanis a nyári találkozót idén mondhatni a szomszédban, Gyulán tartják, 2022. július 13–17. között.

A találkozó népszerűsítése céljából került megrendezésre 2022. március 28-án a Székács iskolában a Szélrózsa Roadshow, mely alkalomból iskolánk egykori diákja, a gyulai találkozó házigazda lelkésze, Pápai Attila áhítatával hangolódunk a nyári alkalom témáját adó igeszakaszra: „Amikor a farizeusok megkérdezték tőle, hogy mikor jön el az Isten országa, így válaszolt nekik: Az Isten országa nem úgy jön el, hogy az ember azt

előre kiszámíthatná. Azt sem mondhatják: Íme, itt, vagy íme, ott van! Mert az Isten országa közöttetek van!” [Lk, 17, 20–21]

Az áhítatban a jelenlévő fiatalok arra is bátorítást kaptak, hogy meghallják Isten



nekik szóló meghívását a találkozóra, ahol a sok szuper program mellett az Istennel való találkozás örömét élhetik majd át.

Az áhítaton iskolánk diákzenekara vezette a közös éneklést, mely igazi „Szélrózsa-hangulatot” varázsolt a díszterem falai közé.

Sánta József monori evangélikus lelkész is vendégünk volt, aki bemutatta a fesztivál arculatát, és ízelítőt adott nekünk a programok sokaságából, lelkesített, kedvet csinált és beharangozta a találkozó legismertebb fellépőit: Lóci játszik, Kelemen Kabátban, a Blahalouisiana és a Galaxisok adják a nagyszínpad esti koncertjeit.

A záróéneket pedig iskolánk 10/6-os diákja, Szigethy Mátyás idézte fel saját szélrózsa élményeit és buzdította diáktársait a találkozón való részvételre, valamint az önkéntességbe való bekapcsolódásra.

A délelőtt további részében több diákunk visszatért a standra kitölteni a kvízt, továbbá az önkéntes munkalehetőségre is akadtak azonnali jelentkezők.

A délelőtt további részében több diákunk visszatért a standra kitölteni a kvízt, továbbá az önkéntes munkalehetőségre is akadtak azonnali jelentkezők.

Induljunk, jelentkezünk, írjuk be a naptárunkba, hogy nyáron közösen is átélhessük: Isten országa közöttünk van!

**FELEGYI-NÉMETH MÁRIA**  
iskolalelkész

## Fotókiállítás környezetünk élővilágáról

Iskolánk 2012-ben kapta meg az Ökoiskola elismerést, majd 2019-ben Örökös Ökoiskolává vált. A korszerű ismeretek mellett keresztény értékrendet tanítunk, ennek fontos eleme az élet tisztelete.

A Körös-Maros Nemzeti Park 37 db növényvilágot és 41 db gerinctelen állatvilágot ábrázoló fotókiállításának vagyunk a



gazdái ebben a hónapban. A fotók által a diákoknak még inkább lehetőségük van a természet felé fordulni, és később nyitott szemmel járni életük közvetlen környezetében, a Körös-Maros térségében is. A kiállításnak köszönhetően mi, pedagógusok pedig ki tudjuk zökkenteni őket a hétköznapi tanórák rendjéből, ki tudjuk őket venni az

iskolapadból, ami által még izgalmasabbá, interaktívabbá és színesebbé válhatnak a természetismeret-, biológia- és földrajzórák.

Szeretnénk érzékenyíteni a diákokat arra a fontos tényre, hogy az ember is a természet része. Kötelességünk tehát vigyázni rá.

**DEÁK PÉTER**





# Utazz velünk a világ körül!

*Tehetségműhely az iskolában*

Tehetségműhelyünk 19 felsős diákkal indult a tanév elején. Elsősorban vizuális érdeklődésű, nyitott gondolkodású tanulókból áll, akiket iskolapszichológusunk, Plesovszki-Kovács Annamária bevonásával csapatépítő játékokkal hoztunk közelebb egymáshoz. Rendkívül jó hangulatú, motivált csapat alakult ki, amelybe tanár és diák is szívesen jár. Célunk inkluzív tehetségbarát intézményi tanulási környezet biztosítása. Művészeti tehetségek fejlesztését céloztuk meg csapatmunkában. A tehetséges tanulók támogatását pszichológusunk, fejlesztőpedagógusunk és iskolánk szaktanárai végzik.

A rajzos feladatok mentorai iskolánk két rajztanára: Celuskáné Csepregi Alícia tehetségfejlesztő pedagógus és Curpásné Rosinsky Tünde gyógypedagógus.

A különböző vizuális technikák ismeretetésén túl természettudománnyal is bővítjük a tanulók tudását. Ebben Koczka Istvánné Erika biológia szakos és Oláh János földrajz szakos tanár segíti munkánkat. Hétről hétre ők mutatják be a kötelező tananyagot túli izgalmas ismereteket.

A téri vizuális területek komplex fejlesztését célzó tehetségfejlesztő programunkkal 5–8. osztályos tanulók személyében vizuális, képzőművészeti tehetségpotenciálokat gondozunk. Az élményközpontú 30 órás tematikus projekt novemberben indult. A program lehetőséget biztosít a vizuális téren kiemelkedőnek látszó, illetve a vizuális tevékenységek iránt érdeklődő, de kevésbé jó képességű tanulóknak is. A foglalkozások során képzeletben egy-egy földrészre, országra utazunk el, ahol megismerjük az ott élő állatokat, növényeket, embereket, épületeket, kultúrát. Ehhez a tartalomhoz kötődően minden egyes alkalommal más-más tematikát, technikát mutatunk meg, melyet kreatív feladatok elvégzésével színesítünk.

A délutáni foglalkozások blokkokban,

tehetséggondozó műhelyekben valósulnak meg, ahol a rajz, a festés, a kézműves tevékenységek dominálnak. Komplex tehetségfejlesztő foglalkozásaink alkalmával a közösségfejlesztést kiemelt feladatként kezeljük, mert hozzájárulhat a tanulási kudarc-

ból, a szociális hátrányból eredő lemaradás csökkentéséhez, a tanuló egyéni képességének, tehetségének kibontakoztatásához.

**CELUSKÁNÉ CSEPREGI ALÍCIA**  
tehetségfejlesztő pedagógus



**OROSHÁZI HARANGSZÓ újságunk**  
az interneten is elolvasható!



<http://oroshaza.lutheran.hu/harangszo>

## Idegen nyelvi témahét iskolánkban

Az előző évekhez hasonlóan az idegen nyelvi munkaközösség idén is megszervezte idegen nyelvi témahétét, amikor a gyerekek az angol- és a németórakon projekt munkákat végeztek. Ez a hét a tanév igéjére, vagyis az „Isten igéje élő és ható...” [Zsid 4,12] igére épült, diákjaink ezt egészítették ki a Biblia, a miatyánk, illetve a tízparancsolat idegen nyelven történő tanulmányozásával.

Nagy örömeinkre szolgál, hogy ebben a tanévben elindíthattunk egy saját német nyelvű versenyt is Benkő Márta német szakos pedagógus irányításával, amely a *Német szavalóverseny digitális köntösben* címet kapta. Nemcsak a városból, hanem a megye több iskolájából is jelentkeztek diákok. Sok szép pályamunka érkezett be, a legjobbakat díjaztuk is. A székácsos helyezettek a zárónapon kapták meg jutalmukat. A jelentkező diákok csapatban dolgoztak: az egyikük által idegen nyelven elmondott szavazatot a többi csapattag képi és zenei aláfestéssel teteljesé.

A hét zárónapjára vendégeket is hívtunk, Sam és Tirca Bronsdont, egy fiatal házaspárt, akik Budapestről érkeztek, hogy emlékeztessék tegyék ezt a napot. A magyar anyanyelvű Tirca és az angol anyanyelvű Sam egy idegen nyelvi keresztény táborban



ismerkedtek meg, amit az Acorn szervezett meg az iskolánk két pedagógusával, Fazekasné Jankov Ildikóval és Kovácsné Misurda Ilonával. Ott alakult ki közöttük a jó kapcsolat, melynek gyümölcsét most a diák is élvezhették.

A fiatal házaspár interaktív órákkal, azon belül kvízekkel, különböző játékokkal és közös éneklésekkel igyekezett még inkább megszerettetni az angol nyelvet a diákokkal. Külön foglalkoztak az alsósokkal, felsősökkel és gimnazistákkal, így biztosítva a megfelelő nyelvi szinteket. Az interaktív angolóra megfelelt egy közös bizonygatótételnek is, hiszen a tanulók a dalok és a feladatok által igazán közel kerülhettek Istenhez.

Nyelvi szempontból is hasznosnak bizonyult ez a hét, mivel a kereszténységhez kapcsolódó szókincsüket könnyed formában, játékosan, élvezettel bővíthették diákjaink.

**ÖKRÖSNÉ MISZLAI EDIT**  
idegen nyelvi munkaközösség-vezető

A „Német szavalóverseny digitális köntösben” székácsos helyezettei a 17. oldalon olvashatók.





## Versenyeredmények

• A *Szép magyar beszéd verseny* területi fordulóján a 7–8. osztályosok között Novodomszki Jázmin (7. a) 2. helyezést ért el. Felkészítő tanára Samuné Jenei Mária.

• Ebben az esztendőben is online rendezték a *Lotz János helyesírási és szövegértési verseny* első két fordulóját. Évfolyamán Nóbik Roland (7. b) megyei 1. helyezést ért el. Felkészítő tanára Koncsek Árpádné.

• Az *Evangelikus iskolák történelem csapatversenyén* két csapatunk jutott be az országos döntőbe. A Bonyhádon megrende-

zett eseményen végül 4. helyezést ért el Botos Balázs, Fazekas András Vajk és Gabnai Illés (7. b) csapata, míg 5. helyen végzett a Kishonti Hanna, Novodomszki Jázmin és Vajda Bodza (7. a és 7. b) alkotta csapat. Felkészítő tanáruk Szigethy Mária.

• Az *Élet kenyere úrvacsoraversenyt* a Magyarországi Evangélikus Egyház hirdette meg gimnazistáknak. Bánki-Horváth Jázmin, Csicsely Laura, Kopanyicza Lara és Nagy Emma (10/6) képviselte iskolánkat.

Felegyi-Németh Mária iskolalelkész felkészítésével az országos 3. helyezést sikerült megszereznie az orosházi csapatnak.

• A *Curie Matematika Emlékverseny* országos döntőjébe Paksi Alex (10/6) 9. helyen jutott be, az utolsó fordulóra lapzárta után kerül sor. Felkészítő tanára Főrizs Ibolya.

Gratulálunk valamennyiüknek!

**SZŐKE-KILIÁN SZILVIA**  
igazgatóhelyettes



### A „Német szavalóverseny digitális köntösben” versenyen díjazott székácsos diákok

#### I. KORCSOPORT

2. helyezés

Eduard Mörike: *Er ist's*

Csapattagok:

- Papp Boglárka
- Tényi Márk László
- Tompa Bence Zsolt
- Pintér Dávid

Zene: Szigethy Mátyás

Felnőtt segítőjük: Benkő Márta

#### II. KORCSOPORT

1. helyezés

Hermann Hesse:

*Kennst du das auch?*

Csapattagok:

- Zalai Bernadett
- Szatmári László Balázs
- Tóth Ádám

Felnőtt segítőjük: Benkő Márta

#### II. KORCSOPORT

2. helyezés

Hermann Hesse: *Liebeslied*

Csapattagok:

- Molnár Mollí
- Ökrös Zsombor
- Balázs Vivien Viktória
- Balla Bence
- Zsikai Kristóf

Felnőtt segítőjük: Benkő Márta



A csapataink versenyen díjazott munkái megtekinthetők iskolánk honlapján.

## Szakmai gyakorlatukat töltik a leendő orosházi tanítók

Három mosolygós, életvidám fiatalal találkoztunk becsengetés előtt az orosházi Székács Evangélikus Iskolában. Mindannyian a tanítói hivatást választották, tanulmányaik végéhez közeledve épp a szakmai gyakorlatukat töltik.

Két fiatal egyetemista most visszatért, hogy 8 hetes gyakorlatát egykori iskolájában tölthesse el. Egyikük Gombos Panna Kata. Négy éve, amikor érettségire készülődve választania kellett, hogy a nagybetűs Élet iskoláját hogyan folytassa, úgy döntött, jelentkezik a szarvasi Gál Ferenc Egyetem Pedagógiai Karára. Azóta se bánta meg.

– Kezdetben tartottam attól, hogy miként válok majd képessé erre a feladatra, de amennyire féltem, mára megszerettem. Tanulmányaink ideje alatt, amikor a gyakorlóiskolában hospitálni (órák csendes megfigyelésére) jártunk, rájöttem, milyen nyitottak, közvetlenek a kisgyermek. Amikor a szakmai gyakorlatomra készültem, egyértelmű volt, visszatérek egykori iskolámba, hiszen tanulóként is segítőkész, családias közegben éreztem itt magamat. Most is sok segítséget kapok mentoraimtól, Ravaszné Horváth Mariannától és Poórné Bokor Hajnalától a 2. osztályban. De kipróbálhatom magamat az 5. és a 6. osztályokban is (Konczek Árpádné és Fazekasné Jankov Ildikó segítségével), hiszen műveltségi területem az angol és a magyar – sorolta. Panna elárulta, erőssége a játékos, a következetes szigor. Segítőitől pedig azt tanulta meg, hol vannak azok a határok, amiket meghúzhat önmaga és a gyerekek érdekében.

Németh Szilvia pályaválasztása is hasonlóan alakult. Ők Pannával korábban osztálytársak voltak, és együtt mentek el Szarvasra felvételizni. Ám Szilvi főállásban dolgozik a vendéglátásban, sikeres felvételi je után levelezőn kezdte el a tanítóképzőt. Ha lediplomázik, a katedrát választja – ebben biztos. Az ő műveltségi területe az angol nyelv. A gyakorlati időszak alatt Jankó Mónika és Horváth Tímea, a negyedikesek tanítói segítik őt. Amikor a felső tagozatosoknál tanít, akkor Fazekasné Jankov Ildikó ad számára sok jó tanácsot.

– Szerintem én türelmes vagyok és segítőkész. A nagy ricsaj és a magatartásbeli problémák kezelésére itt, a való életben kell jó praktikákat tanulnom, ezt tankönyv mellett nem lehet – mondta a leendő tanító. Azért, hogy tempósan lehessen haladni a tananyaggal (ami nem kevés), fontos, hogy bármilyen kezdő is valaki, az órákon megtartsa a fegyelmet és fenntartsa a diákok figyelmét.

Bene Gabriella a Táncsicsban érettségizett, ő Kecskemétre felvételizett sikerrel a Károli Gáspár Református Egyetem Pedagógiai Karára. Elmesélte: testvére 12 évvel fiatalabb, nagyon szeret vele foglalkozni.

dok fegyelmezni, megtalálom a korosztályokkal a közös hangot. Amit hiányosságnak érzek, az a módszertani sokszínűség. De azért vagyok, vagyunk itt, hogy ilyeneket ellessünk, megtanuljunk – tette hozzá optimistán.

### Szívesen tanítanának helyben

A gyakorlati képzés feladata, hogy elősegítse az eredményes tanítói tevékenységet; a nevelő-oktató munka széles skáláját gyakorolhassák a leendő pedagógusok. A hallgatók számára délután nem ér véget a munka: otthon késő estig óravázlatokat készítenek másnapra. Aktívan részt vesznek



– Az online oktatás idején segítettem neki magyarázni a tananyagot, énekből is hozzám fordult, majd boldogan újságolta a sikerélményét. Ez is motiválta a pályaválasztásomat, de egyébként is szeretek magyarázni. Műveltségi területem a természetismeret, mert közel áll hozzám, tanítás közben sokat lehet beszélgetni, elmagyarázhatom a tananyagot.

Gabi mentora Feketéné Varga Mónika és Koczka Istvánné. Sokat tanult tőlük az eltelt 6 hét alatt.

– Úgy tapasztalom, erősségem, hogy tu-

az iskolai közösségi tevékenységekben is. Gabi elárulta, szívesen maradna ebben az iskolában tanítóként. Panna párja Budapesten él, követné őt diplomája megszerzése után. Szilvi egyelőre a nyelvvizsgájára és a diplomamunkájára koncentrál.

**CSETE ILONA**





# Szeretettel várjuk leendő óvodásainkat

„Engedjétek hozzám jönni  
a kisgyermeketek...”

[Mk 10,14]

Nagy örömeinkre szolgál, hogy az elmúlt évek bezártsága után végre újra együtt játszhattunk a leendő óvodásokkal és szüleikkel.

Március 24-én hagyományos, óvodába hívogató nyílt napunkon vendégül láthatuk az óvodánk iránt érdeklődő családokat, akiknek lehetőségük adódott ismerkedni az épülettel, az itt folyó nevelőmunkával és a leendő óvó nénikkel. Játékkal, kézműves tevékenységekkel és bábozással vártuk a csillogó szemű kisgyermeket.

Óvodánkban szeretetteljes légkör, családias környezet fogadja óvodásainkat. Udvarunk megnyerő külseje és a színes óvodai játékok mellett nevelőmunkánk és evangélikus szellemiségünk is hívogató lehet. A kiemelt figyelmet igénylő gyermekek integráltnak vesznek részt az óvodai életben. Nagyon fontosnak tartjuk az egyéni fejlesztést, nagy figyelmet fordítunk a különösen jó képességű gyermekek tehetség-gondozására. Örömeinkre 2018 óta óvodánk „Akkreditált Kiváló Tehetségpontként” működik, 4 féle tehetségi-műhellyel.

Nagy gondot fordítunk a gyermekek környezettudatos nevelésére is. „Zöld Óvoda” lévén tudatosan és következetesen irányítjuk őket a teremtett világ szépségei felé,

arra, hogy együtt éljük át Isten végtelen szeretetének és gondoskodásának jeleit a mindennapokban.

Kéthetente Tipegő Istentiszteleteket szervezünk az evangélikus gyülekezeti házban. Igyekszünk elvetni kicsi szívükbe a hit apró magvait, olyan értékrendet közvetítve, amelybe a későbbi életük során is kapaszkodhatnak. Arra törekszünk, hogy a csoportunkba járó gyermekek szeretetteljes, gondoskodó, esztétikus környezetben növekedve Istentől kapott adottságaikat maximálisan kibontakoztathassák. A kicsiknél legfontosabbnak tartjuk a szabad játékot, a teremtett világ közös felfedezését, az egészséges életmódra nevelést, a mindennapos mozgásos tevékenységeket, sok mesével és énekes játékkal tarkítva. Célunk, hogy óvodás éveik végére olyan gyermekeket neveljünk ki, akik tele vannak élményekkel, kreatív, érdeklődő, tudásvágygial rendelkező, hitre nyitott személyiségek. Evangélikus gyermekdalaink többször felcsendülnek a munkanapok folyamán. Törekszünk arra, hogy elcsendeséseink alkalmával megtapasztalják a nyugalmat, az egymás iránti tiszteletet, a keresztyén értékek sokszínűségét, és el tudjanak vonulni a felgyorsult világ okozta problémák elől. Igyekszünk a családokkal közösen, a hagyományos egyházi értékek mentén nevelni a gyermekeket szüleik, magunk és Isten legnagyobb örömére.

**KISHONTI-MENYHÁRT RITA**  
óvodapedagógus, gyógypedagógus



A 2022/2023-as nevelési évre a vegyes életkorú Maci és Halacska, illetve a tiszta korcsoportú Katica csoportba hívogatunk új gyermekeket.

A Katica csoportban Király Edina és Miklós-Tóth Nikolett, a Maci csoportban Gyúrosiné Tóth Gabriella és Trippe Krisztina, a Halacska csoportban Kishonti-Menyhárt Rita és Petovszky Brigitta óvónők várják a legkisebbeket.

a növények, állatok védelmére, az egészséges, tiszta környezetünkért történő közös felelősségvállalásra. A gyermekek sokoldalú fejlesztése mellett lehangsúlyosabb nevelési területnek tekintjük a lelki nevelést. Törekszünk az értékes lelki tartalmakat hordozó együttlétek biztosítására. Reggeli áhítatainkon meghallgatjuk a gyermekek örömeit, de ha van, akkor a bánatukat is. Gazdag és áldott lehetőségeket kínálunk

**A 2022/2023-as nevelési évre az óvodai beíratás időpontja:  
április 21–22., 8–17 óráig.**

**Zenés alkalmak  
a Győry-teremben**

**Könnýúzenés istentisztelet**  
2022. április 24. (vasárnap)  
9 óra



**Dicsőítő alkalom**  
2022. május 8. (vasárnap),  
17 óra

# NÉPEGYHÁZI HÍREK

Összeállította: Evangélikus Lelkészi Hivatal

## KERESZTELÉS (gyermek)

Kern András és Varga-Dudás Anikó  
leánya ADÉL 2022. február 20.

Jeszzenszky-Paulovics László Róbert és Kurunczi Olga Zsuzsanna  
fia BOJÁN 2022. március 20.

Bondár Zoltán és Nagy Edit

leánya ZSÓKA 2022. március 20.

## TEMETÉS (2021. december 22.–2022. március 25.)

dr. Marsall János Istvánné (Farkas Edit Katalin 76) · Györgyi  
Ferencné (Szendi-Horváth Juszтина 87) · Csungán József (69)  
· Győri Józsefné (Kovács Julianna 92) · Benkő József (79) ·  
Nagy Ildikó (56) · Sörös Jánosné (Berke Julianna 88) · Ravasz  
Sándor (70) · Valentné Szabó Ibolya (60) · Dénes Ferenc (94) ·  
Szilasi-Horváth Sándor Józsefné (Székács Éva Ilona 71) ·  
Kecskeméti Béla Gézáné (Bábel Zsuzsanna 82) · dr. Hagymási  
László István (88)

„A VILÁG PEDIG ELMŰLIK [...] DE AKI AZ ISTEN AKARATÁT  
CSELEKSZI, MEGMARAD ÖRÖKKÉ.” [1]n 2,17]

## Tavaszi és nyáreleji programok a leánygyülekezetekben

- április 17-én, vasárnap, 8.30-kor húsvéti istentisztelet Szentetornyán;
- április 17-én, vasárnap, 10 órakor húsvéti istentisztelet gyermekek számára Rákóczi telepen;
- április 17-én, vasárnap, 14 órakor húsvéti istentisztelet gyermekek számára Kardoskúton (utána úrvacsora);
- május 28-án, szombaton missziói nap a Déli Evangélikus Egyházkerületben, Pakson;
- május 29-én, vasárnap, 14 órakor hősök napi ünnepség Kardoskúton;
- június 5-én, vasárnap, 10 órakor pünkösdi ünnep, konfirmáció Rákóczi telepen.

Heti rendszerességgel tervezett alkalmak:

- vasárnap 8.30-kor istentisztelet Szentetornyán;
- vasárnap 10 órakor istentisztelet Rákóczi telepen;
- pénteken 16 órától ifjóra Rákóczi telepen (gyülekezeti terem).

Kétheti rendszerességgel tervezett alkalmak:

- vasárnap 14 órakor istentisztelet Kardoskúton.

## ADOMÁNYOK AZ OROSHÁZI HARANGSZÓ ÚJSÁGRA

2021. december 11.–2022. március 25.

Lázár Pál és felesége	4000 Ft
Tóth Imre és családja	5000 Ft
Ilovsky Béla	5000 Ft
dr. Domonkosné Ujj Veronika	20 000 Ft
Zsolti Attila és felesége	1000 Ft
Barna Imre László	2000 Ft
Rajki József és családja	3000 Ft
Dérené Csepregi Klára	2000 Ft
Bencze Géza és felesége	20000 Ft
Balogh János	10 000 Ft
Győri Dani József és felesége	4000 Ft
Pintér Jánosné	5000 Ft
Sonkolyos Ibolya	1000 Ft
Szalai Judit	2000 Ft
dr. Soós Tibor	5000 Ft
Berta Károlyné	2000 Ft
Papp Vilmosné	10 000 Ft
Zsíros Sándorné	2000 Ft
Pásztorcsik Jánosné	2000 Ft
Bodzsár Lászlóné	1500 Ft
Tompa Pál	3000 Ft
Szendi-Horváth Tiborné	2000 Ft
Szokodi László	1000 Ft
Dér Jánosné	2000 Ft
Király Béla és felesége	5000 Ft
Juhász-Nagy Mihály	2000 Ft
Györgyi István	5000 Ft
Istennél tudva lévő 4 testvér	15 000 Ft

Nagy szeretettel köszöntjük  
Koszorús Oszkárt,  
az Orosházi Harangszó újság  
állandó szerzőjét  
80. születésnapja  
alkalmából.

Kívánunk neki jó egészséget  
és további, Istentől áldott életet!

Az Orosházi Harangszó  
készítői és olvasói